

נח:

עין משפט
נר מצוה

הבא על יבמתו פרק ששי יבמות

הא מני ר"מ. דאמר בתמילה עד שיהי כל בתמילה קיימין פרט לבוגרת ואייתר ליה בתמילה למעוטי בעולה שלא דרכה דשריא: ורב דאמר. פסולה כרבי אלעזר דאמר לעיל בתמילה מקצת בתולים לרביי בוגרת ואחא בתמילה למעוטי בעולה שלא דרכה כלעיל: דהוא לה וזה.

ואפי' לכן הדין נקמה: דהא אמר רבי אלוורג כו'. לקמן בפירקין ק"א: (ס"א) אשור וזנא ליכא. ודליק לקמן בשמעין אין וזנא לבהמה: אי וזנא לא הויה. איז לאו ביאה הויה ואפי' לכן גדול תשמיש: וז"ל מיד דהויא חמוכא עץ. דהא רבי אלוורג קאמר במתני' לא ישר את מוכח עץ ומיבני למיחר דאפי' במוכח עץ האש חמוכה פסולה: דאי' לך אשא שפירה פסולה גדולה עלא נעשים מוכח עץ על ידי גרור. של קיטור ביה תשמיש את וירא. תשמיש את ביה דהא: אלא אשור רבי אלוורג דהויא לך אשור אילבא דרבי אלוורג דהויא

בעולם ולא זוהר ולא אלמנה ולא גרושה
בקטנה יסומה הנישאת לכלל ובעלה
שלא נדרכה ומילנה זו לחץ כאן פסול
ונת אלמנות וגירושין ואשמעין רב
זית אף פסול בעולם לכהן גדול: **כשרה**
לכהונה: **איש** לבסוף דמיון דמיון עץ
בעלמא היא ומאן דשרי במוות עץ
שרי בה: **למי שאינו איש**: כהמה:
שפסקיה: אם יש עדים והתראה היא
ליתבא עדים והתראה כשרה לכהונה:
דחילו. **הם מקום**: **כופרי**: כלבים
גדולים אשדיו רבה חיותם: **מחבריה**

תני זונה ומחור כלב
ומחור זונה מותרין
שניהם שנים ולא
צמו ומפותת עצמו לא
נזנסת כבדיו ומפותת
נשא ר' אליעזר בן
לל והכבשים אומרים
נשוי: אמר רב הונא
ואלא הא דקתני אם
אחא בר יעקב לומר
שאין
יקא (ויקרא כא)
כשעת ליקומין מהיה כחולה:
שמי

שפיר דהא לא מייטיב קנס בהנחת עשרה אלא בגמר ביאה ממש:
 י' גופיה מוקי מתניתין דריש אלו נעדרות (ומכחיה דף טו.) כרבי מאיר
 ודקתני נמי סיפא באלו נעדרות (שם טז.) אם לא היתה ראויה לנא
 לו חימה דהתם (דף טז.) פריך עלה ולימי עשה ולדלימי לא תעשה
 ויחייא עשאי הכא דגלי קרא אם כן נגמר מהכא בכל מקום דלא
 ייטיב כרימות דוקא הוה אמנא לקיימה ואולי ואיחברו
 ממש דהיכא דהיכא קנס איכא נישואין אבל בחייבי לאוין נימא דחיי
 נזרעת אבל הכא ו' אמרה לא בעינא ליה מי אימיה לעשה לא איכ
 ו' אלא היה פירשו ו' תהיה לאשה בנאה הראויה לו פרט לאנשה
 ודעתיה א"כ בעין אשה הראויה לו דלא חשיב עשה אלא ו' אמרה
 ו' לא תעשה סלקא דעתך דכי אמרה מיהא בעינא ליה ידחה עשה
 אלא כיון מילה נזרעת כ' אי' משקירא ס"ד דרפי' דמיוחדא קא
 שמואל דאמרי תרייורא בוגרת ומכח עין לא ישא ורבי אלעזר מכשיר
 פסולה לטונה כיון דמכשיר בוגרת ויה' לא כסירה ליה והשאה
 ו' אלא ו' דהא אמר רבי אלעזר פני כ' ואי אלינא נפשיה קאמר
 בכל מיני דאין שני הדברים הללו תלויין זה בזה דמה ענין זה
 על הפסיה עשהא וזה מדפריך ארבי בסקמון ובהא אמר רב
 י' טינות שגאנאס פסוק לנפס כר' יוסי מכשיר ויכיר היה מכשיר
 וק' לומר דלא אלטרין לנסוק לנא לנא עליה לשום איפות אלא
 ארבעה' וא"מ והאיכא מוסק ארבעיה למיסר לאיטרין קרא
 איפות דהני נמי אסור לכתוב רחמנא אהני ומחיר כלז חווה א"כ
 ובשאר ודמיו' משמע שניהם כחד ומשמע אחד בפני עצמו עד
 ק' י' (שם) מהאי דרשא דשנים ולא ד' נפקא לן דאין זנות לבמה:
 ששית

הבא על אחותו ומשיני משעת הערבה הוא דפגמה אפטר ליה מקטנא ממונא לא משלם עד גמר ביאה ופירש בקונטרס דאין משלם קנס עד גמר ביאה שיש שם השרת נחולים ומפרש ר"ת וריב"א דודאי משלם קנס אהערה ואשלא כדרכה אע"ג דאין משיר נחולים והתם דוקא

קאמער דלע משלם עד גמר ביאה משום
ומתקדש קול ל' בדבריה מנייה דיעות
ל'הליה גנפשו ויחד דנקט ההם כוונ
שכל עליה שלא בדרכה וחזר וזכר
עליה כדדרכה הוה מ' למתקט וחזר
וכא עליה שלא כדרכה כיון לדידין קנס
רצל כדרכה ועוד מלניו לממר
לדע"ג דיש קנס בשלא כדרכה
בשדרכה אין קנס לפי מה שכתבנו
הערה להדיח בגמ' ביאה לענין קנס
דחא לעירות וחייבי לאוין ומייבי עשה
ואשה לנעלה ויבנה מזכרין קרא
לעיל דף (ה). לרבות הערה וכן
משמע מדבר דה' דשמענין דלי' וכן

קנם בהערהה הוה ליה לשנויי כגון
חלל עשה חלל נשיקה ונשיקה אינו
משיר בתולים כדמשמע בפרק בן
סורר (סנהדרין דף ע"ג: ושם) וא"ת
ואי אין קנם בהערהה היאך איז
מתחייב קנם לעל דלמר הערהה וזש
הננסת מערה דבהננסת מערה הוה
משיר בתולים כדמוכח בן סורר (נ"ג)
שם) ואז הוה ככר בעולה ורוממה
אמר בתולה ולא בעולה ויב"ל דבהכי
חייב רחמנה הוואלל בתולה וז
נשיקת בעולה אפי"כ דלא מתחיל

דכתיב: וְלֹא תִבְיָא
וּתְנִי ^דתַּנְתִּי אֲתָנִי כִּלְכִּי
(משום) שְׁנֹאמֵר יְגוֹ
אַרְבַּעָה ת"ד יֵאֻמֹּס
יֵשָׁא וְאֵם נִשְׂא נִשְׂוִי
חִבְרוּ לֹא יֵשָׁא וְנִשְׂוִי
יַעֲקֹב אֹמֵר יְהוּדָה
הוֹלֵךְ כִּשְׂרִי: אֵם נִשְׂא
אֹמֵר רַב יִמְוִצִיא בְּגִמְ
נִשְׂא נִשְׂוִי אֹמֵר רַב

דלמור הערלה 11 הכנסת עשרה מאי קרנא לממרה לא קרנא לדמיה נמי א
הא מני ר' מאיר. א"ע"ג דלר' מאיר חייבי לאוין וכריתות בני קנס
הכל לאו מקום מעטע נהו אלא לענין שאין רחמים לקמיה
בישראל אינו רשאי לקמיה שנאמר ולי תהיה כלשה לאשה ברחמי
ומאי פריך שאני הכא דגלי קרא ויולי פריך דהו יומי עשה ו
דמי א"ג פריך דלא הוה ליה לאוקמי קרא בחייבי לאוין אלא
בקנס מהכחולות ומעשרות כדמי אלו נערו (סע דף עט:) דקדאי מש
עשה ודמי אה עשהה אכל קשה דמשיא אחרין דדמי גנון מילתא
למה לי קרא למעוטי עשה אלא שפאה ונערה לרבי הכא לא מיתורא
משום דדרשין באלו נערו (סע דף קה) תהיה מדעתה ויבין דכעין
כל בעיה גמלי מי אסיק לעשה כלל ומעיקרא עשה וימי עשה ו
אח אה עשהה דלא מסיק דאדמיא דלא אחי עשה ודמי אה עשהה
רבי: **הא** דאמר רבי: א"ע"ג דא"ע"ג דא"ע"ג דא"ע"ג דא"ע"ג דא"ע"ג

בנ א מר פיו מל
חשור בוא הל' ד:
בד ב מר שית
סה ג ד מר שית
הל' א קתנ לזמן
קסא טושיח ארבע שנות
ספח ט:
כר א מר פיד מל
חשור מחנה הל' י:
כר ד מר פיל מל
עשרה בתולה הל' ו
פיו מלכות חשור בוא
הל' טו טו:
כר א מר פיו מל
חשור בוא הל' ו
טושיח ארבע שנות
ספח י:
כסא ב מר שש פיו הל'
טו טו ופיל מלכות
עשרה בתולה הל' ו

תוספות ישנים

[illegible]

מסורת הש"ס

(6) לקמן ס"ל: עי.
סנהדרין נ"א, תמורה ג'
(3) [מספיק], (2) תמורה
ג' סי' ט: (1) תמורה
ג' ע"ס ל' וז"ל במוסר
ט: (5) [ועודכן פ"י כלב
קטן שנים גילול במדברות
מן כפרים].

תורה אור השלם

1. לא תביא אתנן זונה
ומחזיר כלב בית יי
אלהיך לכל נדר כי
תועבת יי אלהיך גם
שניהם: דברים כג יט

גליון הש"ס

גמ' ורב דאמר בריב'
אדעיה. עין תשובת
הרשב"א סי' אלף רל"א:

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה אחת כלל
נ"ב ונחמסת חמורה דף
ל' פשוט' ה"ק עולה זה
וחמין לנחך אולי אלא
דמוניא דהכא ידענא כלל
טופרי ט' משמע דחמרי
נכנסתא לכלל וכן נכנסתא
דף כי ע"כ: (ב) תיב'
ד"ה שנים וכו' ומימי ודאי
לחמין דחמר משמע וכו'
ויפ' כל האיפורין בלאו
דאי דשאי:

מוסף רש"י

[illegible]